

WSC 1 - Almere 7 gespeeld op 13 januari 2004:

1z P.Wijnand	½ - ½	T.Boersma	1647
2w D.Spel	½ - ½	M.Samoocha	1634
3z W.Birkhoff	0 - 1	S.Alberts	1505
4w R.Tijssens	1 - 0	T.de Natris	1643
5z H.Peperkamp	½ - ½	R.Ekkelboom	1573
6w E.van Wigcheren	1 - 0	M.van Liempdt	1593
7z W.Blijstra	1 - 0	S.Kouwenhoven	1108
8w H.Boom	0 - 1	T.van Weeren	1622

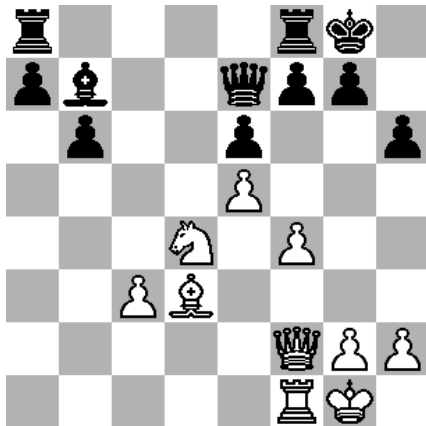
WSC 1	4½ - 3½	Almere 7	

Deze benauwde overwinning heeft ons meer moeite gekost dan vooraf a.d.h.v. de stand en op rating verwacht kon worden.

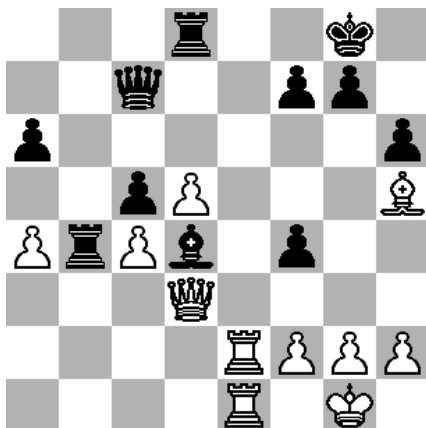
Om maar weer bij het eerste bord te beginnen: ik zag die avond niet veel (d.w.z. op mijn eigen bord, bij anderen des te meer), speelde planloos en sjabloon en mocht blij zijn met deze remise hoewel zwart ten tijde van zijn remiseaanbod het ergste al achter de rug had en wit niet meer zonder risico's kon aanvallen.

Ook Dick kon met wit niet veel bereiken in een Siciliaanse verdediging die overging in een gesloten Franse stelling en na 18 zetten werd de vrede getekend.

Vorig seizoen was het Wim Birkhoff die zijn tegenstanders door de vlag joeg, maar nu komt hij zelf steeds in tijdnood. Toch zag de opening er hoopvol uit, na 23 zetten stond zwart al een pion en kwaliteit voor. Daarna raakte hij echter de weg kwijt:

In deze stand is er, ook na **f6?!**, niets aan de hand voor Wim. Maar waarom zou je dat willen spelen? Alle aandacht moet uitgaan wits zwakke pion op c3, bijv. a6 25.f5 Dc5 26.De3 exf5 27.Pxf5 Dxe3 28.Pxe3 Tad8 29.Lc4 Tde8 wint nog een pion. Nu is het zwart die zich moet verdedigen: **25.Dh4 Df7?!** Tac8 **26.f5 Lc8 fxe5 27.fxe6 Lxe6 28.De4 f5 29.Dc6 Tae8 30.Lxf5 Lxf5 31.Txf5 De7 32.Dg6 Txf5?** nu veranderd het witte paard in een nachtmerrie **33.Pxf5 Dc5+ 34.Kh1 Db5??** Te7 was verplicht, wit keek een minuutje verbaasd naar deze stelling en probeerde te bevroeden wat hier achter stak voor hij de volgende zet uitvoerde **35.Dxg7 mat** en pas nu kwam Wim er achter dat wit mat kon geven!

Harry was in voorbije seizoenen altijd wel goed voor een gelijk spel, maar tot nu toe heeft hij slechts een halfje uit vier gescoord. Z'n voorzichtige natuur deed hem deze keer (ondanks tijdnood) na **g6?** besluiten om niet direct te nemen. Als zwart echter terugslaat is het binnen een paar zetten uit!

De partij ging verder met **38.Te7? Td7 39.Te8+ Kg7 40.Lg4 Td8 41.T8e7 Db8 42.Le6 Tf8 43.De4 Lf6 44.Td7 Tb7 45.d6 Txd7 46.Lxd7 Dxd6 47.Lc6 Le5?** laat stukwinst toe **48.Ld5?** wit zag het allemaal niet meer en schoof zijn stukken nog wat heen en weer tot de vlag viel.

Zwart voelde zich genooddaakt om tegen Rob een stuk te offeren tegen 2 pionnen en die materiaalverhouding bleef zo tot in het eindspel. Je zou zeggen dat wit met dat extra stuk makkelijk zou moeten kunnen winnen, maar hij had niet veel tijd meer op de klok (zoals

gewoonlijk) en zwarts stelling was een vesting. Als zijn tegenstander niets had gedaan dan had deze wit waarschijnlijk door zijn vlag kunnen jagen waarna Almere gewonnen zou hebben. Gelukkig voor Weesp probeerde hij zelf wat tegenspel te genereren waardoor Rob uiteindelijk toch kon doorbreken om het belangrijke laatste puntje te verdienen.

Wim Blijstra had het geluk te spelen tegen iemand met een wel erg lage rating, wat dacht u bijv. van de manoeuvre 4.h3 - 5.Df3 – 8.Dg3 – 10.Dh2 – 11.g3? Wim won dientengevolge makkelijk in 28 zetten.

De tegenstander van Eric liep in een 'petit combinaison' en kon gelijk opgeven.

Er hebben nog te veel mensen last van tijdnoed: Wim, Harry en nu bijna weer Rob verliezen daardoor kostbare punten.

Peter Wijnand